

Minister Sportu i Turystyki

BM-WRP.054.80.2025

Warszawa, dnia 15 września 2025 r.

Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 11120 Pana Posła Bartłomieja Wróblewskiego, w sprawie zarzutu niekonstytucyjnych działań Ministerstwa Sportu i Turystyki w związku z planami wyłączenia obiektów sportowych z obowiązku przestrzegania norm hałasu, przedstawiam poniżej odpowiedź na poruszone w interpelacji kwestie.

Na wstępie wymaga wyjaśnienia okoliczność, że Rzecznik Praw Obywatelskich nie skierował bezpośrednio do Ministerstwa Sportu i Turystyki (dalej również: MSiT) zastrzeżeń dotyczących projektu ustawy o zmianie ustawy o sporcie (UD211).

Ministerstwo Sportu i Turystyki nie posiada również zewnętrznych opinii, innych niż stanowisko Ministerstwa Klimatu i Środowiska, które dotyczą wyłączenia obiektów sportowych spod norm hałasu.

Co do meritum należy podkreślić, że Ministerstwo Sportu i Turystyki zdaje sobie sprawę, że hałas generowany w ramach użytkowania obiektów sportowych (dotyczy to nie tylko boisk) – zwłaszcza w lokalizacjach blisko zabudowy mieszkaniowej – może być odczuwany jako uciążliwy. Znane są Ministerstwu liczne opinie na temat hałasu oraz jego znaczenia w kontekście zdrowia ludzkiego. Jednak zasadnicze ograniczanie działania

obiektów sportowych, z powodu hałasu, jest środkiem nadmiernym i trudnym do uzasadnienia społecznie. W szczególności w sytuacji, gdy mowa jest o sporcie szkolnym, czy szerzej rozumianym sporcie dzieci i młodzieży. Ograniczenie w tym obszarze może być rozważane tylko w wyjątkowych przypadkach, gdy wyczerpano inne możliwości łagodzenia konfliktu i udowodniono obiektywnie rzeczywiste przekroczenie dopuszczalnych norm hałasu w sposób trwały i rażący. Warto nadmienić, że wdrażane przepisy dotyczą ograniczonego katalogu obiektów, jak również ograniczonego zestawu aktywności (przykładowo nie dotyczą hałasu generowanego w trakcie rywalizacji sportowej/meczów).

W opinii Ministerstwa, zamykanie boisk z uwagi na subiektywne odczucie hałasu jest co do zasady niedopuszczalne, ponieważ takie działanie narusza zasadę proporcjonalności i może prowadzić do nieuzasadnionego ograniczenia podstawowych funkcji społecznych, zdrowotnych i edukacyjnych, jakie pełnią przestrzenie sportowe. Przede wszystkim boiska sportowe – szczególnie te przy szkołach – służą realizacji istotnych celów publicznych: wspierają rozwój fizyczny dzieci i młodzieży, sprzyjają integracji społecznej, przeciwdziałają wykluczeniu i otyłości, a także pełnią funkcję rekreacyjną dla lokalnych społeczności. Zamykanie takich obiektów byłoby równoznaczne z ograniczeniem dostępu do aktywności fizycznej, która jest uznawana za element profilaktyki zdrowotnej i dobra wspólnego. Zamykanie boisk z powodu skarg na hałas często ignoruje także zasadę prymatu użytkowania zgodnego z przeznaczeniem terenu. Jeśli boisko istniało wcześniej lub jest integralną częścią infrastruktury szkolnej, to należy respektować zasadę stanu zastanego, która chroni legalnie funkcjonujące obiekty przed roszczeniami wynikającymi z późniejszych zmian w otoczeniu urbanistycznym.

Oczywiście w opinii Ministerstwa właściwym rozwiązaniem jest poszukiwanie środków łagodzących uciążliwość obiektów sportowych, takich jak:

- ograniczenia godzin użytkowania do pory dziennej,
- stosowanie ekranów akustycznych lub zieleni izolującej,
- projektowanie urządzeń obniżających poziom emisji hałasu w stosunku do emisji standardowych (piłkochwyty, ogrodzenie, tablice, obręcze, etc.),
- projektowanie nawierzchni o niskiej emisji dźwięku,
- regulaminy korzystania dostosowane do lokalnych uwarunkowań.

Takie działania pozwalają zrównoważyć interesy mieszkańców i użytkowników boisk. O zastosowaniu tych elementów powinien decydować każdorazowo właściciel/administrator obiektu, mając na uwadze kontekst obiektu oraz możliwe do zastosowania środki (w ujęciu technicznym, ekonomicznym i prawnym). Ministerstwo Sportu i Turystyki jest zwolennikiem ograniczania hałasu poprzez świadome projektowanie z użyciem dostępnych środków techniczno-organizacyjnych. Takie działania mogą być przedmiotem dofinansowań w ramach programów dotacyjnych Ministerstwa Sportu i Turystyki.

Jednocześnie, w opinii Ministerstwa, sposobem na rozwiązanie problemu nie jest sztywne określenie odległości minimalnych, czy nakaz stosowania ekranów akustycznych. Takie podejście byłoby nieefektywne w wielu wymiarach. Kluczowe w ograniczaniu skutków hałasu jest to, aby uwzględniać całokształt uwarunkowań wpływających na jego propagację. A jest to zjawisko dość złożone i nastroczające szereg problemów identyfikacyjnych. Dodatkowo, tło akustyczne (czyli hałas otoczenia) odgrywa ważną rolę w postrzeganiu hałasu. Dźwięki, które w hałaśliwym centrum miasta byłyby niemal niezauważalne, mogą być wyraźnie słyszalne i irytujące na obszarach wiejskich lub w cichych dzielnicach mieszkalnych.

W takich przypadkach znaczenie ma nie tylko bezwzględny poziom hałasu, ale również jego kontrast względem tła dźwiękowego. Z tego powodu ten sam hałas – np. od boiska sportowego – może być oceniany zupełnie inaczej w różnych lokalizacjach.

Na trudność interpretacji wpływają również złożone zasady propagacji dźwięku. Hałas rozchodzi się w przestrzeni w sposób zależny od wielu czynników: topografii terenu, zabudowy, rodzaju nawierzchni, warunków meteorologicznych, obecności przeszkód, a nawet temperatury i wilgotności powietrza. Powoduje to, że nawet przy tym samym źródle i poziomie emisji, poziom hałasu w punkcie odbioru może znacząco się różnić – co utrudnia ogólne modelowanie i prognozowanie oddziaływania akustycznego oderwane od kontekstu danego obiektu. Ministerstwo analizowało również inne możliwości prawne, które mogłyby pozwolić na rozwiązanie przedmiotowej kwestii. W ocenie Resortu zostało przedstawione możliwie najkorzystniejsze rozwiązanie.

Propozycja zaproponowanych rozwiązań prawnych przedstawionych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o sporcie (UD211) została przygotowana na podstawie uwag MKiŚ zgłoszonych na etapie uzgodnień międzyresortowych do projektu ustawy o zmianie ustawy o sporcie. Na koniec warto podkreślić, że co do swej istoty część poruszonych w interpelacji kwestii (dotyczących stricte hałasu jako oddziaływania) jest spoza kompetencji Ministra Sportu i Turystyki, bowiem dotyczy właściwości merytorycznej Ministra Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem
Z up. Ministra

Piotr Borys
Sekretarz Stanu
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości: KPRM - DSP